

Nyitrai Zsolt, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium informatikáért felelős államtitkára

Digitális nemzet

Mártonffy Attila

Az új kormányzat alatt nem lesz mostohagyermek az infokommunikáció, csak jelentős mértékben más-képp – az illetékes állam-titkár szerint ésszerűbben, takarékosabban – fogják csinálni. S a bevált dolgokat sem dobják ki csak azért, mert az előző kormány műve.

Szakmai pálya:

1995–2001: jogi diplomát szerez a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán;
2002: országgyűlési képviselő;
2006: az Országgyűlés Gazdasági és Informatikai Bizottságának a tagja, a Fidesz operatív igazgatója;
2010-től: a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (NFM) informatikai államtitkára

FOTÓ: TALABÉR GÉZA (ITBUSINESS)

– Államtitkár úr, látszik-e már, hogy milyen örökséget vesz át elődeitől, és ez milyen előjelű a várakozásokhoz képest?

– Megtörtént a hivatalos átadás-átvétel, majd elkezdtük a különböző háttércégek és -intézmények átvilágítását. Jelenleg készül egy fehér könyv, amely összegyűjti az előző kormányoknak az elmúlt nyolc évben elkövetett felelőtlen tetteit az infokommunikációban. Háromféle felelőtlenségről beszélhetünk, mégpedig a pénzügyi források helytelen elköltésében, a szükségtelen, illetve hibás technológiai fejlesztések kapcsán és az elszalasztott lehetőségek területén. Ezt a fehér könyvet egy-két héten belül közzé szeretnénk tenni a világhálón, és ezzel jelezni akarjuk, hogy véget ért egy korszak. Ezt követően megkezdjük az infokommunikációs stratégia kialakítását is.

– A negatívumok mellett voltak-e pozitívumok is, illetve végigviszik-e a megkezdett, illetve meghirdetett nagyprojekteket?

– Semmi olyan fejlesztést nem dobunk ki, amely hasznosnak bizonyul. Viszont számos esetben költött el az állam milliárdokat később működésképtelennek bizonyuló fejlesztésekre; például önkormányzatoknál olyan informatikai központokat alakítottak ki, amelyek szigetszerűen, az egymással való kommunikációra képtelenül működtek.

– Lesznek-e személyi konzekvenciái is az átvilágításnak?

– Bár a fehér könyv elsősorban a tisztánlátást szolgálja, lesz néhány olyan ügy, amelyre felhívjuk majd az illetékes kormánybiztos figyelmét.

– Milyen szerepet szán az infokommunikációs ágazatnak a kormányzati szakmapolitikában, s ebben mi az informatikai államtitkárság feladata?

– Kiemelt szerepet, mivel mint a gazdaság egyik lehetséges motorjára tekintünk az ict-re. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium informatikai államtitkárságának a portfóliójába beletartozik az egész kormányzati informatikai infrastruktúra fejlesztése és üzemeltetése, az elektronikus hírközlés, a spektrum- és frekvenciagazdálkodás, a postaügyi szabályozás, valamint az audiovizuális média szabályozása. A területet egyébként a miniszter is jól érti és támogatja.

– Az e-közigazgatás ezek szerint nem tartozik ebbe a portfólióba...

– Az e-közigazgatással ugyan a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium foglalkozik, de a két terület szorosan együttműködik egymással. Nálunk, azaz az NFM államtitkárságán technológiai segítségesség érvényesül. A közigazgatás manapság elképzelhetetlen informatika nélkül.

– Mi lesz a sorsa a Nemzeti Hírközlési Hatóságnak?

– Most fekszik egy egyéni képviselői előterjesztés a médiáról az országgyűlés előtt, ennek értelmében konvergens hatóság lenne az NHH-ből, ami meg is felelne céljainknak. A közmédiumok esetében fontosnak tartjuk a működőképességet és a közpénzekkel való takarékoskodást.

– Eddig az ict-beruházások többsége a nagyvállalatoknak kedvezett, van-e elképzelés a kis- és középvállalatok helyzetbe hozására?

– Alapelvként szerepel nálunk, hogy nagyobb szerepet kell kapniuk a magyarországi kis- és közepes vállalkozásoknak az infokommunikáció területén is, ám ennek a törekvésnek találkoznia kell a hazánkban működő multinacionális cégek egyetértésével is. Sok honfitársunknak adnak munkát, ám törekedni kell az egészséges arányok kialakítására.

– A nemrégiben bejelentett 120 milliárd forintos összkormányzati megtakarítás érinti az ict-beruházásokat is. Miként reagáltak erre a piaci szereplők?

– Tárgyalásokat kezdtünk különböző nagy cégekkel, amelyek jelentős szerződéses viszonyban állnak a magyar állammal. Megértettük velük, hogy a nehézségek leküzdése érdekében mindenkinek áldoznia kell; a politikának például a kisebb parlament bevezetésével, a bankoknak a bankadó lerozásával; a szórászt az informatikai nagyvállalatok sem kerülhetik ki.

– Ez a gyakorlatban mekkora elvonásokat jelent?

– Én nem elvonásnak, hanem inkább racionalizálásnak nevezném a folyamatot. Sok helyen újragondoljuk a szerződéseket, megállapodásokat, hiszen úgy is lehet ésszerűsíteni, hogy a feladatok ellátásának minősége nem csorbul. Elmaradni tehát nem fog semmi, csak éppen olcsóbbá válik a kivitelezés.

– Az eddig felvázolt változtatások nyomán miként alakul majd az ict-piac növekedése és volumene az év végéig?

– Több nagy ügy van még terítéken, amelyek stratégiai döntésre várnak, s minden bizonnyal befolyásolják a piac alakulását. Ilyen például a frekvenciagazdálkodás, illetve frekvenciakiírás akár a 900, akár a 450 megahertzes tartományban. Ezekre egyébként úgy tekintünk mint nemzeti értékekre, amelyeknek mindenképpen hasznosulniuk kell, különben elvesznek, de legalábbis veszítenek az értékük-ből. Aztán itt van a digitális átállás kérdésköre és a széles-sávú technológiák elterjesztése is.

– Ez utóbbival csak nem a nemzeti digitális közműre, az ndk-ra utal?

– Egyetértünk egy nemzeti hálózat alapkoncepciójával, viszont az ndk konkrét koncepcióját szakértőink most vizsgálják. Ezek alapján döntjük el, mit lehet megtartani belőle. – A már megkezdett projektek mellett léteznek több kormányzati cikluson is átívelő tervek, koncepciók, amelyek el-elindulnak, aztán kudarcba fulladnak. Ilyen például az e-taj-kártya bevezetése vagy az elektronikus útdíj szedése. Ezekről hol fognak dönteni?

– Ezek a területek túlmutatnak a tárcánkon, de azért kö-zünk van hozzájuk. Ugyanis míg az agrár-, az egészség-ügyi, az oktatási vagy más területi informatikában a szak-irányítás az illetékes tárcánál van, addig az informatikai egységesítés jegyében a felügyeletet mi gyakoroljuk felet-tük – különös tekintettel az it-biztonságra és it-irányításra. Ezzel elkerülhető, hogy összevissza, koordinátlan fej-lesztések valósuljanak meg. Az említett projekteket egy-részt újra meg kell vizsgálni, másrészt nyitottnak kell lenni az innováció felé – a takarékoság és az üzembiztonság szem előtt tartásával.

– Milyen kapcsolatra törekednek az olyan szakmai társadalmi szervezetekkel, mint az Informatikai Vállal-kozások szövetsége, a Vezető Informatikusok Szövet-sége vagy a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság?

– Velük már ellenzékként is törekedtünk a párbeszédre, s ez a tendencia nyilván kormányra kerülésünk után sem változik. A korábban említett fehér könyv közzététele után párbeszédre hívjuk majd a szakma képviselőit, az érdek-képviselői és civil szervezeteket egyéni vagy cso-portos találkozások formájában. Ha mindezekén túl le-szünk, szeptember elején vagy közepén áll össze az info-kommunikációs stratégia. Ez alapvetően mé rföldkövetet fog tartalmazni, de alkalmas lesz arra is, hogy kövesse a világ változásait. ■